

[Arnth Jensen.]

Undervisningsminister gik let hen over det i sin Svartale her i Tinget. Hverken han eller den højtærede Statsminister svarede overhovedet paa det ærede Medlems Tale, skønt jeg synes, der var Stof nok til dem begge to, og særlig synes jeg, den højtærede Undervisningsminister burde give os nærmere Forklaring paa denne stærke Understregning af Ordet fuldkommen.

Det kan, som sagt, betyde adskilligt; men betyder det, at den højtærede Undervisningsminister er bundet i sin Skolepolitik ved Aftaler med det andet Regeringsparti, betyder det vel ogsaa, at den Betænkning om Folkeskolens Reform, der i Foraaret blev afgivet i dette høje Ting af Regeringspartierne, fuldkommen er den højtærede Undervisningsministers Standpunkt i denne Sag. Hvis det gør det, saa beklager jeg det, og jeg beklager ogsaa, hvis det betyder, at den Linie, som det ærede Medlem i sin Ministertid fulgte over for den økonomiske Sanering af de frie Skoler i vort Land, ogsaa fuldkommen er den højtærede Undervisningsministers Linie. I alle Tilfælde forekommer det mig, at det havde været rart, om den højtærede Undervisningsminister blot med et Par Ord havde oplyst os om det. Det er altid rart at kende Stillingen, før Slaget begynder.

Nu skal jeg gerne give det ærede Medlem Hr. Borgbjerg den Indrømmelse, at jeg gennem Samtaler og Samarbejde med det ærede Medlem har det Indtryk, at han personlig paa mange Omraader godt kunde tænke sig at yde nogle af disse Skoler en Haandsrækning; men enten saa har Villigheden ikke bundet særlig dybt, eller ogsaa har det ærede Medlem ikke magtet det i Ministeriet og i sit Parti. Jeg vil haabe, at den højtærede Undervisningsminister vil vise sig som en i Gerning mere velvillig og stærk Mand end sin Forgænger.

Jeg tænker bl. a. paa Tilskuddet til de private Efterskoler. Som bekendt gennemførte vi sidste Aar en Lov om disse, og efter de Oplysninger, vi modtog fra disse Skoler, ønskede mit Parti Tilskuddet til disse Elevunderstøttelser forhøjet og ønskede at stille Ændringsforslag derom. Imidlertid bad man os fra Regeringspartiernes Side om at lade være med det, mod at man gik ind paa at nedsætte et Udvalg, som i

Sommerens Løb skulde indhente Materiale til Bedømmelse af disse Skolers Stilling, saa det kunde blive forelagt for Rigsdagen.

Jeg spørger den højtærede Undervisningsminister, hvordan gaar det med dette Udvalg? Kan vi snart vente Betænkning? Mit Parti og jeg er nemlig af den Opfattelse, at hvis der staar Handling bag Talen om en udvidet Undervisning ud over 14 Aars Alderen, saa er her en Lejlighed, hvor Ministeren i Gerning kan vise det, nemlig ved økonomisk at tilpasse Forholdene saadan for disse Skoler, at ogsaa mindrebedemlede Børn kan søge dem. Naar vi i disse Aar har drøftet Reformen i vore Skoler, har vi alle sammen været enige om, i hvert Fald naar vi har talt om det, at Forældrene skulde have Førsteret, naar det gælder deres Børns Undervisning; men jeg vil vove at paastaa, at dette naas ikke blot ved at give dem større og stærkere Indflydelse paa den offentlige Skoles Indretning og Undervisning, men det naas egentlig først den Dag, da vi giver den frie Skole her i vort Land saadanne økonomiske Kaar, at enhver uden Hensyn til sin økonomiske Stilling frit kan vælge den Skole og frit kan vælge de Lærere, som de ønsker skal undervise deres Børn.

Ved Tilsynsloven gav vi den frie Skole helt og fuldt Selvstyre. Jeg siger til den højtærede Undervisningsminister: glem ikke over Folkeskolereformen at virke for den frie Skoles økonomiske Underbygning og økonomiske Uafhængighed.

Den højtærede Undervisningsminister udtalte i en Replik til det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup — det staar Sp. 1095, jeg skal ikke citere det ordret, men Meningen var: at de frie Skoler maatte være det ærede Medlem Hr. Borgbjerg dybt taknemmelige for den frisindede Tilsynslov, han gennemførte, hvorved de opnaaede en Frihed og Selvstændighed, de aldrig havde haft. Nu skal jeg være den sidste til ikke at ville anerkende, at den daværende Undervisningsminister, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, til sidst bøjede sig, saa de frie Skolers Stilling blev den, som den blev; men den højtærede Undervisningsminister burde som den sandhedskærlige Mand, jeg anser ham for at være, føje til, at naar han her paa de frie Skolers Vegne kunde yde det ærede Medlem Hr. Borgbjerg denne